

Ġariip Hir ke Ġariip Gúsmo Minás – Zuleima Nana

Ġhóraa ċhor ke teei manilúm ke ġariip híran ke ġariip gúsan bam. Iné, jamáate, “mon-ċharéen dísam, sapóoi gúmanas baa, phíti lúkan áar e” sénase kaa, suá nusé eer phíti étubo. Phíti étase kaa ġasíle baldá nuká díibai.

Ġasíle baldá nuká díin qau étai “jamáat, ġasíl suyabáa, úlo gi, zúcumaa?” Úlo aar gícumaa sénate, “sapóoi amanabáa lée guyátum nazéer, je ayáamayabáa zúš” sénate, “parwáa apí, sapóoi gumanáa ke” nusé, íi ġasíl úlo níkin mópaċiar díininin, “bésan dímanai?” sénate, “beeyá, kilkílian dímanin sútiñ yáarar ġíbi.” “Súkuro bilá Qhudáayar, bésan Qudáaye guúwai súkuro éti,” nusé qha núro đáuđo-máidoan nusén ċaġa-bár ne hurúťase kaa es kilkílie hólne juáap eer étibi ke “le babáa, mii máma gúcabo naa!

Nukóonin maltášan moor atíuśaa?” sénate, “le guyátum nazéer, maltáran apí naa, ġariibi bilá” sénate, “ni le, guú-gópie đár apía? Guú-gópie đáratar nukóon baré!” sénase kaa, yuú-épie đáratar níci ke dál yáťe puśoorimuċ nuġáśa biyé. Čáas ne díćunin ċhamúriki moor ne numóosiri, óltike nusé bam ke, wáqtanmo senái ke “le babáa, le ćup ne oóro le babáa, ni le máximur moor đáuđoan ke e, acáśan ke nišin” sénate, “le yá, le guyátum nazéer amánum, ġuté ke un guyál ċe yáťe maltáš manilá, ámulo bi?” “Ye ni le guúe tárkulo baré!” Níci ke yáťe ho haldéyo biyé, baqtámuċ biyé, dunáa ċhót biyé. Han díćun nišininin, nuqíťtir hurúťase káa senái ke “babáa, ye daa ćup ne oóro béesa!

Ġáran aar e” sénas ke “le jaar méne jooćáan le guú nazéer, je ġariip baa” sénase káa. “Beeyá, Matúm Tháme éi aar dumúsuma babáa, ni, nukóon dūġárus” sénasar, “ġusé lóqulo bélaťe níćam” sénasar, “yáťpa nía barén, yáťpa nukóonin ġúimo íse baláńaťe baré!” Yáťe níci ke ćuugámuċ biyé, śuqámuċ biyé, ćapaiñ bićán, nupél níin íťpa đóman ċe đóman ċe đóman ċe ikhár nídin díibai. Zúase kaa, “le bes ġukhár đom ċe ġukhár déluma le babáa? Nukóon ésas bilúm naa?” Đom ċe bes ġukhár déluma sénate, “adeláan”. “Bee akúdilaan babáa, ni, beeyá” nusén, “beeyá, háalar nukóon taqpa éti, ni, bes ġudéljai tháme. Tháme ćup ne dóljaya?” nusén.

Éer ġaráase kaa níinin, ġúte darí yáarar níin, “le thám lee! Eéiyan dímanai, goi joóćuma?” sénase kaa. Tháme senái ke “baréin le íi śiim, ġariip híre bésan séibái ke? Díćuin níin naa,” dúun díćun níyan nías ke. “Akhí manilá nazéer, háale akhí bilá, dakhí manilá, jáa tárkulo dakhí huyés maniyé, háale ćuugámuċ maniyé, ćapaiñ manićá, đárulo maltárañ manićá, eéiyan dímanai, goi dumárcar daayabáa,” sénase kaa, ġariip hírar ésai ke tháme, “ye ni, thá uťanć ke daa ġénañ su, jaa ai ġuúćam.” Nusé zúas ke, “akhí séibái le guú nazéer” sénasar, “suá séibái naa babáa, daa bésan,” nusén tha uťanć ke daa ġénañ, muk ke lućúm phao óćume. Muk ke lućúm phao óćume níwai, níinin dumućáan.

Śamúli Ġas dumúćuman, dumúćunin ye teei ġiltírcume báma ke in hólum thaló baráaitiñe uúyar bam séibáan. Bam, áaqher wáqtan ćum ġuđúranulo mámu sókila yáarne. “Hurú úlo” nusén ućhár ne mámu sókase kaa úlo hurúťai majbuuríe. “Khos asúyaťar díibilá naa Śamúli

Gáas, ílji góski zúci náa baré!” Daa mámuano ke gurcúcaya” nusé apáranubó, baré. “As-khapúnatar díibila naa Samúli Gáas, ílji góski zúci!” sénai. “Beeyá, jaa áski açúçila daa mámuulo guğursáa un, guğúrulo?” Apáranubo. Yáte ke baréiman ke búkařar díin ġar ġar ġar numán çup manilá, apái. Éesisinubo, apái, éesisinubo, éesisinubo, apái.

Duúsumo, darmiyána. Duúsinin, matháan hitháanar níasar sópařan bilúm séibáan. Sópařan bilúm, íte sópařar sénubo ke

“wáliwáa sópaře bran walí,
Wáliwáa sópaře bran walí!
Ílja nayiigáy, jaa pašiigáy!
Luçúme guşpúur, thuur, thuur, thuur!”

“Haaiháa, Samúli Gaas! Ho çhor dukóowam ke goor çáař éeçamçe. Ho thaló baráaitine uríinçinářum uríinçinářar éçume ichúman. Ho mii be çaaráa?” mósase kaa ye daa níbo.

Mathán hitháanar níase kaa jarpáan bilúm séibáan, Javéed, íte jarpá yáarar numóon guté sénubo ke.

“Wáliwáa jarpáar bran walí!
Wáliwáa jarpáar bran walí!
Jaa nayiigáy, jaa pašiigáy?
Luçúme guşpúur thuur thuur thuur.”

“Haaiháa, Samúli Gáas, ho je – un akhí zúas bam ke goor çáař éeçamçe. Ye akhílaře thaló baráaitine uríinçinářum uríinçinářar éçume ichúman.” “Daa jaa be çaará çhor atúkuma. Ichúan, mathán safar níbai,” ichúan sénase kaa “Uné,” itée buyát étubo séibáan eer jarpáar, “un duniyáataře tháanum gumánş!” nusé.

Ye daa mathán níbo. Mathán hitháanar níço ke níركان díibila séibáan. Daa nířkar ke teéi sénubo ke

“Wáliwáa nířke bran walí,
Wáliwáa nířke bran walí.
Jaa nayiigáy, jaa pašiigáy?
Luçúme guşpúur thuur thuur thuur!”

“Haaiháa Samúli Gáas! In çhor ichúman, un zigámo dukóoma. Ho béeçam, jaa goor çáař éetiş ayáamanam” mósibi, nířke. Sénasar nířkar sénubo ke “un síní-báie şiqám dukúasiş wáa nířk!” nusé duáa nétanin eer níbo.

Yar mathán nías ke gálan bilúm séibáan. Gal yáarar numóon éle ke gúte ġar étubo ke

“Wáliwáa gále bran walí,
Wáliwáa gále bran walí.
Jaa nayiigáy, jaa pašiigáy?
Luçúme guşpúur thuur thuur thuur!”

Ye gále ke móor juáap étibi ke “Samúli Gáas! In çhor ichúman, un buř gukháranuma”, sénas ke, gálar ke duáa étubo ke “un şiqám dukúasiş!” Étar ke duáa, sópařar ke duáa étubo, nířkar ke. Daa jarpáar dunizáataře tháanum gumánş nusé duáa étubo. Áaqhiri bilá guté bas.